

Wysokość stawek w opodatkowaniu nieruchomości w 2019 r.

Opracowanie powstało na podstawie danych pozyskanych z części A *Sprawozdania podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego*¹ (zwanego dalej sprawozdaniem SP-1), tj. danych o wysokości stawek podatku od nieruchomości, średniej ceny skupu żyta i średniej ceny sprzedaży drewna określonych uchwałami rad gmin i przyjmowanych dla potrzeb wymiaru odpowiednio podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego na terenie poszczególnych gmin w 2019 r. Obowiązek sprawozdawczy w tym zakresie został unormowany w art. 7b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych² oraz rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie sprawozdania podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego³.

Dane z części A sprawozdania SP-1 zostały opublikowane na stronie www.podatki.gov.pl Podatki i opłaty lokalne/Ewidencja i sprawozdawczość podatkowa/SP-1 bazy danych i opracowania/SP-1 2019 część A Baza Danych.

¹ Stan na 28 lutego 2019 r.

² Dz. U. z 2018 r. poz. 1445 z późn. zm.

³ Dz. U. z 2017 r. poz. 2455

1. Stawki w podatku od nieruchomości

1.1. Stawki maksymalne

Wysokość stawek podatku od nieruchomości uchwalana jest przez rady gmin⁴, które jednocześnie uprawnione są do ich różnicowania przy zastosowaniu kryteriów wskazanych w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych lub własnych. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych określa górne granice stawek podatkowych (tzw. stawki maksymalne), które w przypadku stawek kwotowych są corocznie waloryzowane przy zastosowaniu wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Górne granice stawek podatku od nieruchomości w 2019 r.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Wysokość stawki w zł/ (budowle w %)
Grunty:	
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	0,93
pod jeziorami, zajęte na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych	4,71
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	0,49
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	3,09
Budynki:	
mieszkalne	0,79
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	23,47
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	10,98
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	4,78
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	7,90
Budowle	2,00

W 2019 r. jedynie 56 gmin z 2477 zdecydowało się na uchwalenie wszystkich stawek podatku od nieruchomości w wysokości równej górnym granicom stawek wynikających z ustawy, czyli w maksymalnej wysokości w tym roku. W tej liczbie były 4 miasta na prawach powiatu, 11 gmin miejskich, 27 gmin wiejskich i 14 gmin miejsko-wiejskich. Gminy te nie wprowadziły też dodatkowych stawek w podatku od nieruchomości, czyli nie zróżnicowały stawek w ramach poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania. Znacznie częściej

⁴ W 2019 r. 11 gmin nie uchwaliło stawki podatku od nieruchomości dla gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji, 1 gmina nie uchwaliła stawki podatku dla budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym.

stosowano stawki w maksymalnej wysokości dla wybranych rodzajów przedmiotów opodatkowania, dodatkowo nie różnicując wysokości danej stawki.

Gminy stosujące jedną stawkę dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania w maksymalnej wysokości *.

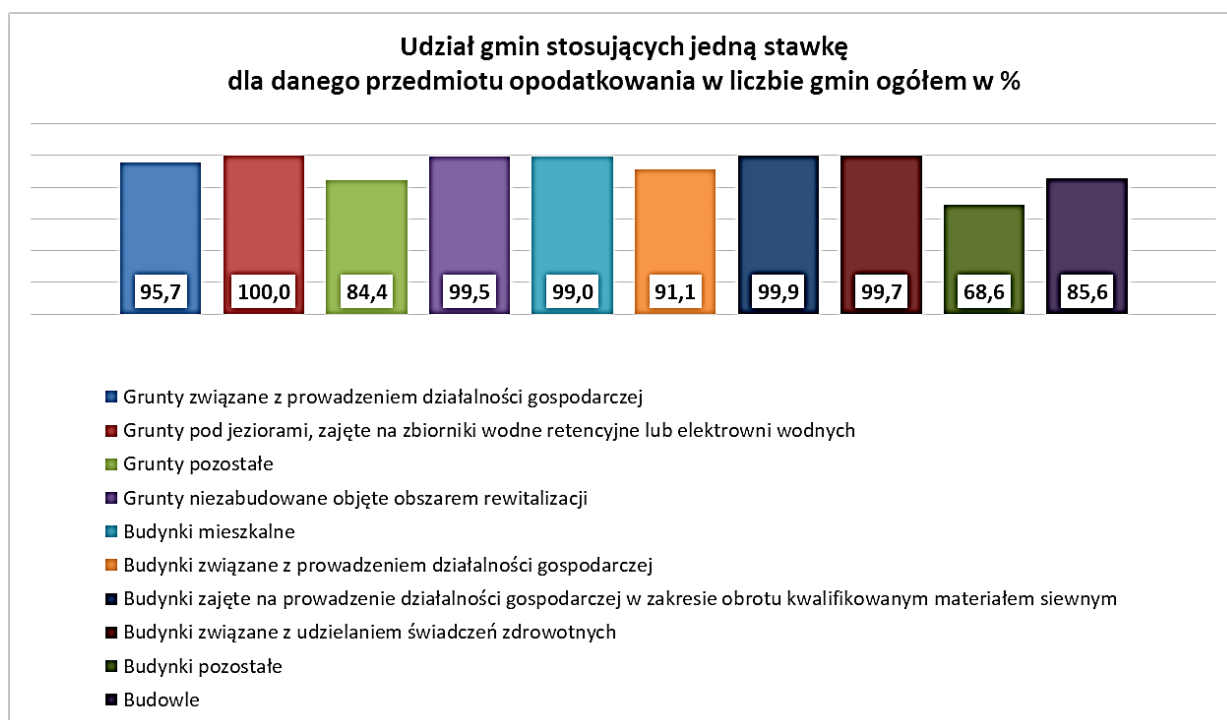
Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Liczba (Udział)	Liczba (Udział)	Liczba (Udział)	Liczba (Udział)	Liczba (Udział)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	297 (12,5%)	13 (22,4 %)	31 (14,2%)	186 (12,4%)	67 (11,2%)
pod jeziorami, zajęte na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych	945 (38,2%)	16 (24,2%)	57 (24,2%)	631 (41,1%)	241 (37,8%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	187 (8,9%)	8 (14,0%)	26 (12,2%)	110 (8,4%)	43 (8,5%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	973 (39,5%)	19 (28,8%)	63 (26,9%)	631 (41,2%)	260 (41,1%)
Budynki:					
mieszkalne	293 (12,0%)	11 (16,9%)	27 (11,7%)	176 (11,5%)	79 (12,6%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	158 (7,0%)	9 (18,4%)	22 (11,3%)	92 (6,3%)	35 (6,3%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	856 (34,6%)	15 (22,7%)	52 (22,0%)	577 (37,6%)	212 (33,2%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	842 (34,1%)	17 (27,4%)	59 (25,1%)	544 (35,4%)	222 (34,9%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	135 (7,9%)	9 (18,8%)	23 (14,6%)	71 (6,4%)	32 (8,3%)
Budowle	2 121 (100%)	55 (100%)	200 (100%)	1 371 (100%)	495 (100%)

**Udział* – udział gmin stosujących jedną stawkę dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania w maksymalnej wysokości do liczby gmin stosujących jedną stawkę dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania w podatku od nieruchomości (tj. gmin nieróżnicujących danej stawki).

Liczba gmin stosujących jedną stawkę w maksymalnej wysokości była różna dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania. Wszystkie gminy, które stosowały tylko jedną stawkę w opodatkowaniu budowli, uchwaliły ją w wysokości górnej granicy, tj. w wysokości 2% wartości. Wysoki udział gmin, które uchwaliły stawkę maksymalną wystąpił również w opodatkowaniu gruntów pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych oraz gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji. Stawki maksymalne często dotyczyły również opodatkowania budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym oraz budynków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych. Z kolei relatywnie najrzadziej maksymalna stawka stosowana była - jako jedyna stawka - w opodatkowaniu budynków pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego. Gminy również niechętnie uchwalają w maksymalnej wysokości stawki dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

1.2. Przeciętna wysokość stawek podatku od nieruchomości w 2018 r.

Na podstawie danych uzyskanych z części A sprawozdania SP-1 o wysokości stawek podatku od nieruchomości przeciętna wysokość stawek w podatku od nieruchomości możliwa jest do ustalenia wyłącznie w odniesieniu do gmin, które stosują tylko jedną stawkę dla danego przedmiotu opodatkowania i tym samym nie dokonały ich zróżnicowania. Takie podejście metodologiczne wynika z braku w tej części sprawozdania SP-1 danych o podstawie wymiaru odnoszonej do poszczególnych stawek, co uniemożliwia wyliczenie średniej wysokości stawki w gminach różnicujących poszczególne stawki. Jednocześnie prezentacja średnich dla gmin nieróżnicujących wybranych stawek jest uzasadniona relatywnie dużą liczbą takich gmin. Udział gmin nieróżnicujących stawek danego rodzaju przedmiotu opodatkowania kształtuje się bowiem w 2019 r. od 68,6% gmin w przypadku stawki od budynków pozostałych do 100% gmin w przypadku stawki od gruntów pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych.

Powyższe uwarunkowania zostały uwzględnione w tabeli obrazującej wysokość średnich stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania ogółem i w podziale na poszczególne typy gmin.

Średnie stawki podatku w grupie gmin nieróżnicujących stawek podatku od nieruchomości*.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	0,81 (87,1%)	0,87 (93,55%)	0,84 (90,32%)	0,8 (86,02%)	0,82 (88,17%)
pod jeziorami, zajęte na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych	4,48 (95,12%)	4,49 (95,33%)	4,42 (93,846%)	4,47 (94,9%)	4,5 (95,54%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	0,31 (63,27%)	0,4 (81,63%)	0,36 (73,47%)	0,3 (61,22%)	0,31 (63,27%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	2,68 (86,73%)	2,86 (92,56%)	2,67 (86,41%)	2,67 (86,41%)	2,68 (86,73%)
Budynki:					
mieszkalne	0,64 (81,01%)	0,7 (88,61%)	0,69 (87,34%)	0,62 (78,48%)	0,67 (84,81%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	19,86 (84,62%)	22,39 (95,4%)	21,71 (92,5%)	19,36 (82,49%)	20,28 (86,41%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	10,11 (92,08%)	10,41 (94,81%)	10,31 (93,9%)	10,02 (91,26%)	10,21 (92,99%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	4,5 (94,14%)	4,49 (93,93%)	4,52 (94,56%)	4,47 (93,51%)	4,57 (95,61%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	5,54 (70,13%)	7,19 (91,01%)	6,81 (86,2%)	5,23 (66,2%)	5,72 (72,41%)
Budowle	2,0 (100%)	2,0 (100%)	2,0 (100%)	2,0 (100%)	2,0 (100%)

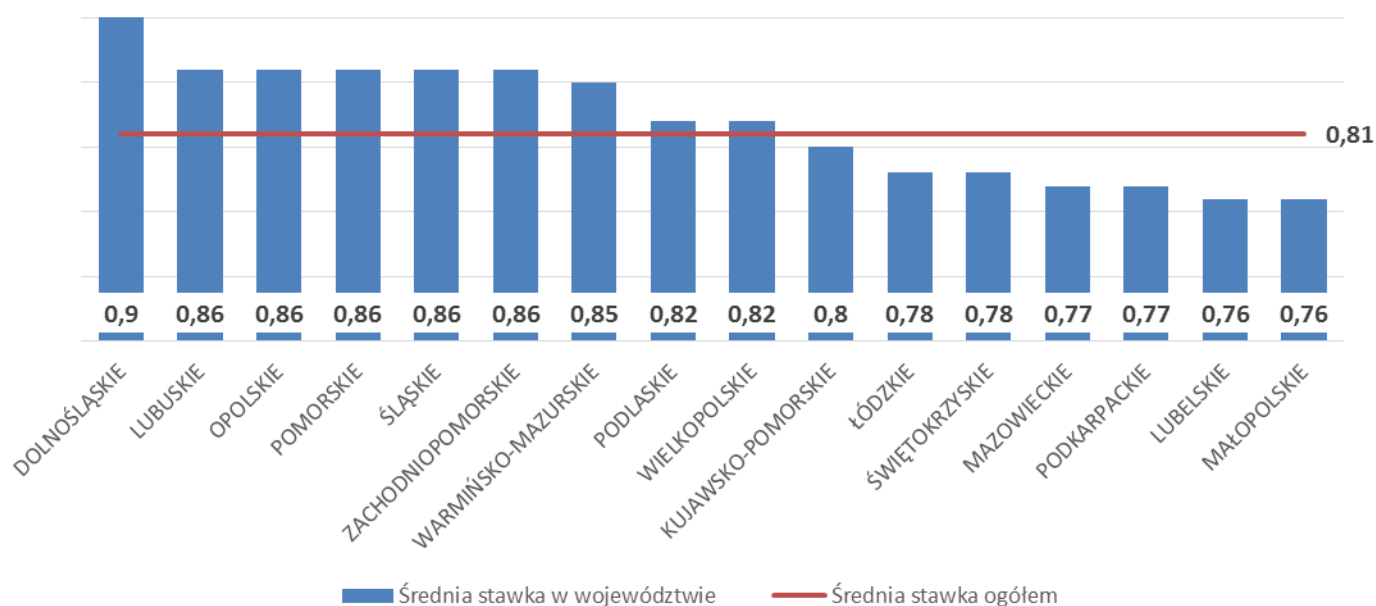
*Średnie stawki wyrażone w zł, z wyjątkiem stawki dla budowli wyrażonej w %

Przeciętnie dla ogółu gmin obniżki stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania są relatywnie niskie. Najwyższa obniżka w wysokości 36,7% dotyczy stawki dla gruntów pozostałych, co oznacza średnią stawkę dla ogółu gmin w wysokości 0,31 zł za 1 m² powierzchni przy stawce maksymalnej w wysokości 0,49 zł za 1 m² powierzchni. Blisko 30% obniżka średniej stawki podatku dla grupy gmin nieróżnicujących stawek wystąpiła w przypadku budynków pozostałych, co oznacza średnią stawkę w wysokości 5,54 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynków przy stawce maksymalnej w wysokości 7,90 zł za 1 m² powierzchni użytkowej. Należy jednak wziąć pod uwagę, że na faktyczną wysokość podatku, poza stawką podatkową, ma również wpływ możliwość udzielania przez gminy zwolnień na podstawie uchwał podejmowanych przez rady gminy.

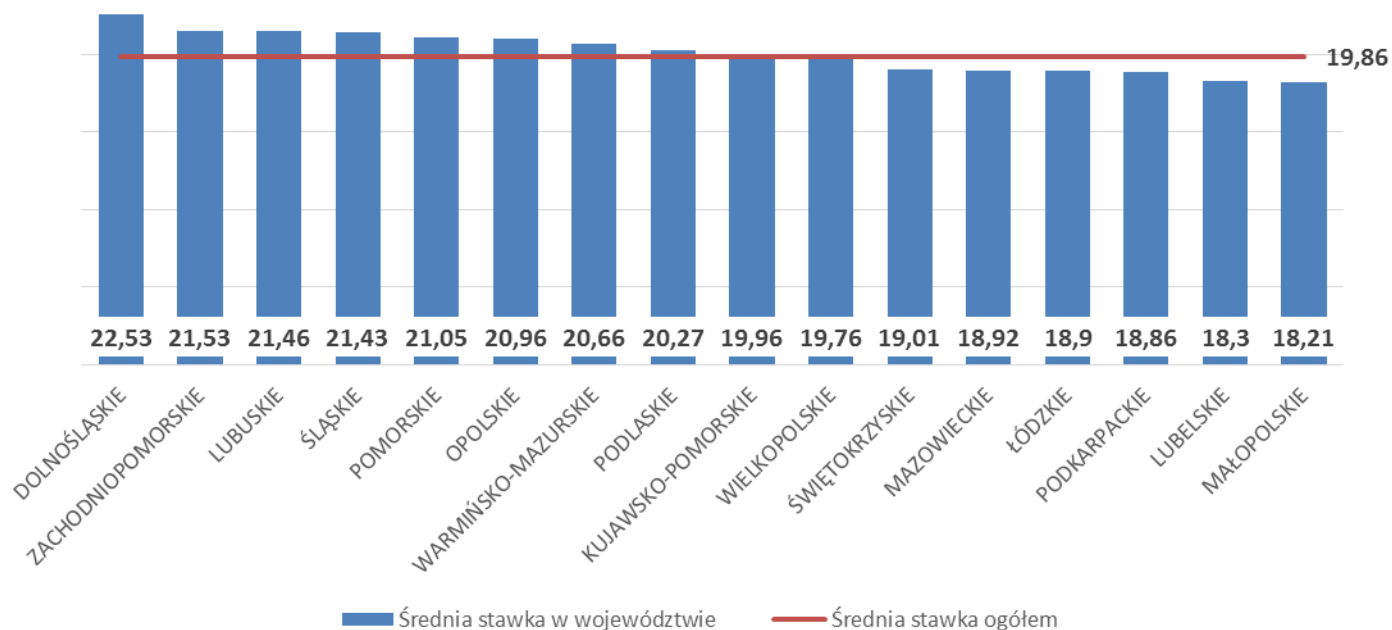
Relatywnie najniższe średnie stawki podatku występują w gminach wiejskich, natomiast najwyższe w miastach na prawach powiatu. W miastach na prawach powiatu udział średniej stawki od budynków pozostałych w maksymalnej stawce jest blisko o 25 punktów procentowych wyższy niż w gminach wiejskich. Istotna różnica między tymi rodzajami gmin, w wysokości ponad 20 punktów procentowych, występuje także w odniesieniu do udziału stawki od gruntów pozostałych w stawce maksymalnej.

Wysokość średnich stawek podatku od nieruchomości w grupie gmin stosujących jedną stawkę dla danego przedmiotu opodatkowania wykazuje różnice także w układzie terytorialnym. Województwem o stosunkowo wysokich średnich stawkach podatku było dolnośląskie, natomiast województwem, w którym obowiązują relatywnie niskie średnie stawki podatku jest małopolskie. Poniżej przedstawiono średnie stawki dla wybranych rodzajów przedmiotów opodatkowania w podatku od nieruchomości ogółem i w województwach.

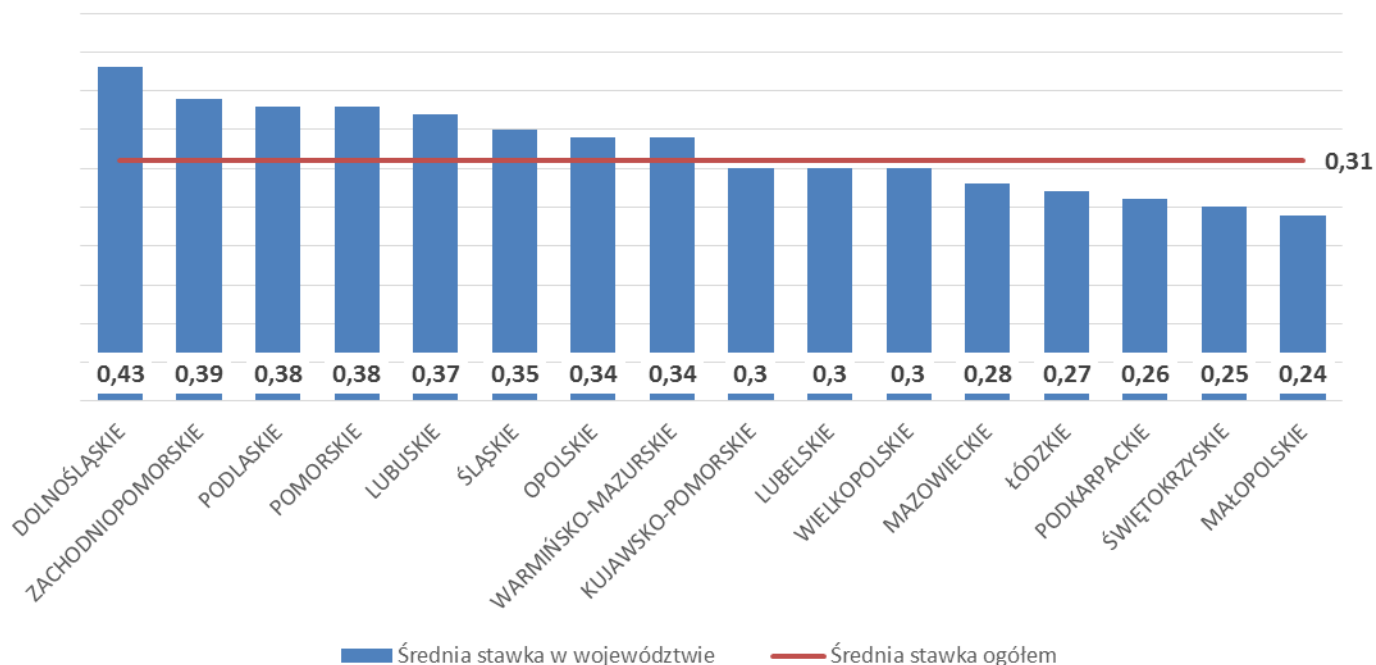
**Średnia wysokość stawki dla gruntów związanych
z działalnością gospodarczą ogółem i w województwach, w zł**

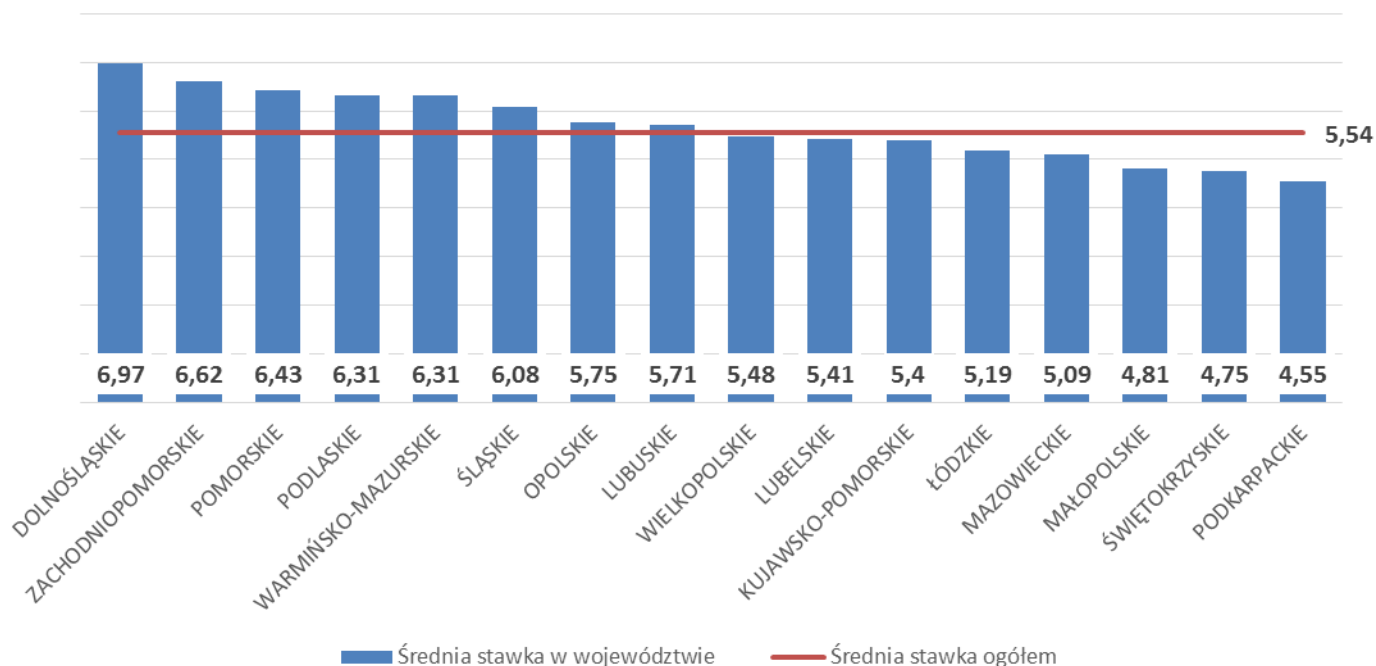
**Średnia wysokość stawki dla budynków związanych
z działalnością gospodarczą ogółem i w województwach, w zł**

Średnia wysokość stawki dla gruntów pozostałych ogółem i w województwach, w zł

Średnia wysokość stawki dla budynków pozostałych ogółem i w województwach, w zł

1.3. Różnicowanie stawek w podatku od nieruchomości

Gminy stosujące więcej niż jedną stawkę dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	106 (4,3%)	8 (12,1 %)	18 (7,6%)	39 (2,5%)	41 (6,4%)
pod jeziorami, zajęte na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	387 (15,6%)	9 (13,6%)	23 (9,8%)	225 (14,6%)	130 (20,4%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	2 (0,1%)	0 (0%)	0 (0%)	1 (0,1%)	1 (0,2%)
Budynki:					
mieszkalne	26 (1,1%)	1 (1,5%)	5 (2,1%)	11 (0,7%)	9 (1,4%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	220 (8,9%)	17 (25,8%)	42 (17,8%)	77 (5,0%)	84 (13,2%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	1 (0,04%)	0 (0%)	0 (0%)	1 (0,1%)	0 (0%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	7 (0,3%)	4 (6,1%)	1 (0,4%)	1 (0,1%)	1 (0,2%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	778 (31,4%)	18 (27,3%)	78 (32,1%)	428 (27,9%)	254 (39,9%)
Budowle	356 (14,4%)	11 (16,7%)	36 (15,3%)	166 (10,8%)	143 (22,4%)

Najczęściej różnicowaną stawką była stawka dla budynków pozostałych, bowiem ponad 31% gmin ogółem uchwaliło dla tej kategorii przedmiotu opodatkowania więcej niż jedną stawkę. Blisko 16% gmin zróżnicowało stawkę dla gruntów pozostałych i nieco powyżej 14% gmin ogółem zróżnicowało stawkę dla budowli.

Miasta na prawach powiatu oraz gminy miejskie najczęściej różnicowały stawkę od budynków pozostałych: odpowiednio 27,3% i 32,1% tego typu gmin, a także stawkę dla budynków związanych z działalnością gospodarczą: odpowiednio 25,8% i 17,8% tego typu gmin. Niemal 40% gmin miejsko-wiejskich uchwaliło więcej niż jedną stawkę dla budynków pozostałych, tego typu gminy chętnie też różnicowały stawki dla: budowli (22,4%) oraz gruntów pozostałych (20,4%). Gminy wiejskie zdecydowanie najczęściej uchwalały więcej niż jedną stawkę dla budynków pozostałych (27,9% tego typu gmin).

Żadna gmina nie uchwaliła więcej niż jedną stawkę podatku dla gruntów pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych. Tylko jedna gmina (wiejska) uchwaliła więcej niż jedną stawkę dla budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym. Nieliczne gminy zróżnicowały stawki dla budynków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych (7 gmin ogółem, w tym 4 miasta na prawach powiatu) i stawki dla gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji (2 gminy). Tylko ok. 1% gmin ogółem zróżnicowało stawkę dla budynków mieszkalnych.

2. Stawki w podatku rolnym i podatku leśnym

W 2019 r. średnia cena skupu za 1 q żyta przyjęta do obliczania podatku rolnego wynosiła 54,36 zł, co oznacza, że maksymalna stawka podatku dla gospodarstw rolnych stanowiąca równowartość pieniężną 2,5 q żyta wynosiła 135,90 zł za 1 ha przeliczeniowy powierzchni. Średnia cena sprzedaży drewna za 1 m³ przyjęta do obliczania stawki podatku leśnego w 2018 r. wynosiła natomiast 191,98 zł, tym samym maksymalna stawka podatku leśnego, stanowiąca równowartość 0,220 m³, wynosiła 42,24 zł za 1 ha powierzchni lasu.

Rady gmin są uprawnione do obniżania średniej ceny skupu żyta oraz średniej ceny sprzedaży drewna przyjmowanych jako podstawa obliczania odpowiednio podatku rolnego i podatku leśnego, tym samym mogą obniżać ustawowe stawki tych podatków obowiązujące na terenie gminy.

Ponad 44% gmin ogółem, tj. 1106 gmin zdecydowało się na obniżenie średniej ceny skupu żyta w 2019 r. Wśród tych gmin znalazły się 787 gminy wiejskie, co stanowi ponad 50% tego typu gmin. Najrzadziej średnią cenę skupu żyta obniżały gminy miejskie, w tym zwłaszcza miasta na prawach powiatu: odpowiednio 15,7% i 3% tego typu gmin.

Średnia cena skupu żyta w tych gminach wynosiła 45,83 zł, tj. nieco ponad 84% średniej ceny skupu żyta ogłaszanej w komunikacie Prezesa GUS. Największych obniżek średniej ceny skupu żyta dokonały miasta na prawach powiatu i gminy miejskie, odpowiednio średnia cena skupu wynosiła 20,72 zł, tj. około 38% stawki maksymalnej i 42,40 zł, tj. 78% stawki maksymalnej. W gminach wiejskich, w których podjęto uchwały o obniżeniu ceny skupu żyta, średnia stawka wynosiła 45,84 zł, tj. około 84% stawki maksymalnej. Najwyższa średnia stawka podatku rolnego w wysokości 46,44 zł występowała w gminach miejsko-wiejskich obniżających cenę skupu żyta stanowiąc ponad 85% stawki maksymalnej.

Gminy stosujące obniżoną średnią cenę skupu żyta, według typu gmin.

Typ gminy	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem danego typu, w %	Średnia cena żyta, w zł	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS, w %
Miasta na prawach powiatu	2	3,0	20,72	38,1
Gminy miejskie	37	15,7	42,40	78,0
Gminy wiejskie	787	51,2	45,84	84,3
Gminy miejsko-wiejskie	280	43,7	46,44	85,4
Razem	1106	44,6	45,83	84,3

W układzie terytorialnym, najczęściej średnią cenę skupu żyta obniżały gminy w województwie lubelskim - 83,1% gmin z tego województwa, w najmniejszym stopniu z tego uprawnienia korzystały gminy województwa opolskiego - 8,5% gmin z tego województwa. Jednocześnie gminy z województwa lubelskiego dokonały najbardziej znaczącej obniżki średniej ceny skupu żyta, średnio uchwalana przez nie cena była o blisko 22% niższa od średniej ceny skupu GUS.

Gminy stosujące obniżoną średnią cenę skupu żyta, według województw.

Województwo	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem w województwie, w %	Średnia cena żyta, w zł	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS, w %
DOLNOŚLĄSKIE	38	22,5	47,25	86,9
KUJAWSKO-POMORSKIE	105	72,9	46,34	85,2
LUBELSKIE	177	83,1	42,67	78,5
LUBUSKIE	21	25,6	47,50	87,4
ŁÓDZKIE	104	58,8	45,80	84,3
MAŁOPOLSKIE	41	22,5	46,11	84,8
MAZOWIECKIE	211	67,2	45,79	84,2
OPOLSKIE	6	8,5	47,34	87,1
PODKARPACKIE	68	42,5	44,70	82,2
PODLASKIE	27	22,9	48,26	88,8
POMORSKIE	32	26,0	49,16	90,4
ŚLĄSKIE	26	15,6	44,86	82,5
ŚWIĘTOKRZYSKIE	74	72,5	44,30	81,5
WARMIŃSKO-MAZURSKIE	26	22,4	50,30	92,5
WIELKOPOLSKIE	124	54,9	47,44	87,3
ZACHODNIOPOMORSKIE	24	21,2	51,07	93,9
Razem	1105	44,6	45,83	84,3

Jednocześnie po uwzględnieniu pozostałych 1372 gmin, które nie zdecydowały się na obniżenie średniej ceny skupu żyta (w związku z czym na ich terenie obowiązywała maksymalna stawka podatku rolnego) wysokość średniej ceny skupu żyta przyjmowanej przez wszystkie gminy ogółem wyniosła w 2019 r. 50,55 zł, co stanowi 93% średniej ceny ogłoszonej przez prezesa GUS. Najniższa średnia stawka stosowana była w gminach wiejskich, zaś najwyższa w miastach na prawach powiatu.

Średnia cena skupu żyta, według typów gmin.

Typ gminy	Średnia cena, w zł	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS, w %
Miasta na prawach powiatu	53,34	98,1
Gminy miejskie	52,48	96,6
Gminy wiejskie	50,0	92,0
Gminy miejsko-wiejskie	50,89	93,2
Ogółem	50,55	93,0

W odniesieniu do średniej ceny sprzedaży drewna zaledwie 90 gmin, to jest 3,6 % gmin ogółem zdecydowało się na obniżenie tej ceny i tym samym na stosowanie na swoim obszarze niższej stawki podatku leśnego. Wśród tych gmin było 5 gmin miejskich, 70 gmin wiejskich i 15 gmin typu miejsko-wiejskiego. Przeciętna średnia cena sprzedaży drewna kształtowała się w tych gminach na poziomie 160,16 zł, stanowiąc ponad 83% stawki maksymalnej. Najniższa średnia cena obowiązywała w gminach miejskich i wynosiła 142,03 zł, tj. 74% stawki maksymalnej. W gminach wiejskich średnia cena sprzedaży drewna wynosiła 159,13 zł, tj. blisko 83% średniej ceny maksymalnej, zaś w gminach miejsko-wiejskich 171,03 zł, tj. około 89% średniej ceny maksymalnej. Na obniżenie średniej ceny skupu drewna w 2019 r. nie zdecydowało się żadne z miast na prawach powiatu.

Gminy stosujące obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna, według typu gmin.

Typ gminy	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem danego typu, w %	Średnia cena drewna, w zł	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS, w %
Miasta na prawach powiatu	0	-	-	-
Gminy miejskie	5	2,1	142,03	74,0
Gminy wiejskie	70	4,6	159,13	82,9
Gminy miejsko-wiejskie	15	2,4	171,03	89,1
Razem	90	3,6	160,16	83,4

Wśród gmin stosujących obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna dominowały gminy województwa mazowieckiego (ponad 11% gmin z tego województwa) i lubelskiego (ponad 8% gmin z tego województwa). Żadna z gmin województwa warmińsko-mazurskiego i wielkopolskiego nie obniżyła średniej ceny skupu drewna, natomiast w pozostałych województwach taką decyzję podjęły od jednej do ośmiu gmin.

Gminy stosujące obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna, według województw.

Województwo	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem w województwie, w %	Średnia cena drewna, w zł	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS, w %
DOLNOŚLĄSKIE	1	0,6	0,05	0,03
KUJAWSKO-POMORSKIE	5	3,5	181,27	94,4
LUBELSKIE	18	8,5	158,30	82,5
LUBUSKIE	1	1,2	171,05	89,1
ŁÓDZKIE	8	4,5	144,17	75,1
MAŁOPOLSKIE	5	2,8	177,08	92,2
MAZOWIECKIE	36	11,5	162,90	84,9
OPOLSKIE	1	1,4	187,20	95,0
PODKARPACKIE	5	3,1	163,73	85,3
PODLASKIE	2	1,7	131,50	68,5
POMORSKIE	1	0,8	170,00	88,6
ŚLĄSKIE	3	1,8	163,53	85,2
ŚWIĘTOKRZYSKIE	3	2,9	154,34	80,4
WARMIŃSKO-MAZURSKIE	0	-	-	-
WIELKOPOLSKIE	0	-	-	-
ZACHODNIOPOMORSKIE	1	0,9	191,97	99,99
Razem	90	3,6	160,16	83,4

Po uwzględnieniu pozostałych 2387 gmin, czyli ponad 96% gmin ogółem, które nie zdecydowały się na obniżenie średniej ceny sprzedaży drewna (w związku z czym na ich terenie obowiązywała maksymalna stawka podatku leśnego) wysokość średniej ceny sprzedaży drewna przyjmowanej przez wszystkie gminy ogółem wynosiła w 2019 r. 190,82 zł co stanowi ponad 99% średniej ceny ogłoszonej przez prezesa GUS.

Średnia cena sprzedaży drewna, według typów gmin.

Typ gminy	Średnia cena, w zł	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS, w %
Miasta na prawach powiatu	191,98	100
Gminy miejskie	190,92	99,5
Gminy wiejskie	190,48	99,2
Gminy miejsko-wiejskie	191,49	99,7
Ogółem	190,82	99,2